

דברי חיזוק לרجل המצב השורר בארץ בשעה זו

מרבינו מרן ראש הישיבה הגרמ"ה הירש שליט"א

מסמך בהיכל הישיה"ק סלבודקה בנווכחות רבינו מרן הגר"ד לנדו שליט"א

הנה המצב הזה שאנחנו נמצאים בו עכšíו, שיש כל כך הרבה הרוגים וכל כך הרבה פצועים ושיש שבויים, זהו מצב שאנחנו בכל לא רגילים אליו, וודאי שהקב"ה בא ללמד אותנו משהו, קשה להגיד לנו יודעים בוודאות בוודאות מה הקב"ה מכון לומר לנו. אבל נדמה לי שדבר אחד כן ברור. פעם לפני שלושים וארבעים שנה כל הזמן היה ההרגשה והדיבור שאנחנו חייםפה בנס, שאנו מסובבים על ידי אויבים שורצים להרוג אותנו והקב"ה עושה לנו ניסים כל הזמן לשמור علينا.

ונראה שההרגשה הזאת מאוד ירצה, ההרגשה הזאת שאנחנו חייםפה בנס ירצה כאילו החיים פה הם דבר פשוט, ההרגשהicut היא שאנחנו חייםפה בלי פחד כי יש צה"ל ויש כל מיני הגנות וכדו', ובכיוול זהו כבר לא נס, שכחנו את החסד שה' עושה לנו כל הזמן, אנחנו חייםפה באופן כזה שככל העת חלילה יכולם להכנס להרוג אותנו והם לא עושים את זה, זה הפך להיות הנורמה וחיים כך בלי להרגיש, בלי לשים לב שהזו נס תמיד שה' עושה לנו חסד כזה בכל רגע ורגע שלא יהיה סכנה בשביבנו. את זה

והקב"ה מראה לנו עכšíו מה יכול להיות כשהוא לא עושה את הנס הזה, מה יכול להיות! הם יכולים פשוט להיכנס ולעשות פוגרומים, כמו שהיו הגויים עושים פוגרומים בעבר, הם יכולים להיכנס ולתקח אנשים ולהרוג אנשים, כך זה נראה בלי נס, עכšíו הקב"ה מראה לנו, אם אין את החסד שלי, החסד התמידי של ההגנה על עם ישראל כל הזמן, אם אין את הנס הזה זה מה שיוכל לקרות.

זה צריך להביא לנו את ההרגשה שהזו חסד שהקב"ה עושה לנו כל הזמן זהה לא קרה, להרגיש את החסד שהוא עשה זהה לא קרה עד עכšíו, הקב"ה מראה לנו מה קורה אם הוא מורייד את החסד וההשגה הפרטית זהה מה שיוכל לקרות, וזה אכן קרה. והידיעה הזאת מביאה שאנחנו נחיה עם הקב"ה, מי שמרגישי זהה נס, כל הזמן הוא חי עם הקב"ה. וכך שדיברנו כמה פעמים על הכתוב "בכל דרכיך דעהו והוא ישר ואוחחותך" שהכוונה לחיות עם הקב"ה כל הזמן.

אני חשב שאחד הדברים שצורך ללמידה מה ההרגשה של החסד הגדול שה' עושה לנו, שאנחנו יכולים להיות כאן עם כל האחים שנמצאים פה סביבנו, וה' עושה ניסים כל הזמן מהם לא יכולים לטוף אותנו, אנחנו צריכים שייהי לנו הלהה הכרת הטוב גדולה להקב"ה שהרי אנו רואים רח"ל מה יכול לקרות ומה המצב שיוכל להיות ומה הקב"ה מציל אותנו בכל רגע ורגע, ההרגשה הזאת תגרום לנו לחיות עם הקב"ה, לחיות במצב של בכל דרכיך דעהו, בכל שטחי החיים שלנו, לדון על כל פעולה שאנחנו עושים לפי מה שהקב"ה רוצה מaitנו, ולא להיות שוקעים בתאות אלא בלימוד התורה, בלימוד המוסר, בחסד ובמידות, לחיות עם הקב"ה חיים של עלייה שהרי אנחנו רואים שה' מציל אותנו כל הזמן, זה מה שאנחנו צריכים ללמידה מה מצב שלנו.

אנחנו נכנסים למלחמה, ע"פ דרך הטבע זה מה שהוא עכšíו, מלחמה גדולה, ונביא חלק מה שמרן רב אייזיק שר זצוק"ל דבר בשעת המלחמה בתש"ח מה שנוגע אלינו: "זבודאי לעת מצאת, כאשר אנו עומדים ומתקללים אל ה' בתקופה לישועתו, עליינו לשים אל לבנו מה הנה הכותות האמיתיות, אשר בזכותם ינצחו כל העומדים במלחמה – כח הבטחון, בהכדה שלמה של חזק ונתחזק וה' הטוב בעניינו יעשה", והיינו להתחזק בביטחון שככל מה שקרה זה מהקב"ה, כל מה שהקב"ה עושה לנו, כל מה שנעשה זהו איך שהוא לטובתנו, כל מה שקרה זהו חסד, זהו העניין של בטחון לחשוב שהכל חסד, לחשוב עכšíו במצב שלנו שככל הפציעים וההרוגים הכל זהו חסד.

וממשיק ר' איזיק זצ"ל עוד: "כח התפילה בתקוה נאמנה בה' ובישועתו, כח ברכת הכהנים, אשר עליה הובטחנו בתורה" וושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם" וכוחה של תורה אשר היא העורבה להנן ולהציל לנבוד ולנצח במלחמה".

צריך לזכור, מהם הכוחות האמיתיים שהם המנצחים במלחמה, הבטחון, תורה ותפילה, וברכת כהנים, לחשוב ולזכור תמיד שהכל חסד, כל הרוגים הפצועים והשבויים "כי לעולם חסדו", והבטחון הזה הוא הכח שניצחה.

ובתורה, אי אפשר שיהיה הלימוד כמו שהוא כל הזמן, צריך שיהיה חיזוק מאד בתמזה, סדרים שלמים בלי ביטול תורה, יהיה קשה, אנו לא רגילים לרמה כזו של תורה, אבל דזוקא לימוד כזה מה שלא רגילים הוא יגרום את הניצחון, וצריך להכין לילבונו שמה שיביא את הניצחון זה מה שאנו עושים פה, הבטחון שלנו, התורה שלנו והתפילה שלנו.

בהמשך הדברים אומר ר' איזיק: "אמנם עם זאת עליינו לזכור תמיד שעל אף חמלתו הגדולה אשר הוא יתברך חומל על בניו אהובי, הרי מכך אהבתנו לבנים הוא יתברך גם מייסרים לכך שהאב מייסר את בנו כמו שנאמר "וידעת עם לבך כי כאשר איש את בנו ה' אלוקיך מיסך" ונמצא כי מאודעות התקופה משמשות לנו נסיון גדול להכיר מתוך הצדקה את יד ה' האוהבת, המיסרת אותנו בחמלה גדולה כאשר יסר איש את בנו, וכיום הזה הרי פרח המלחמה שעשה לנו ה' יתברך הוא לכשעצמו ניסיון מן השמים שלא נשכח את ה' יתברך שהוא אבינו שבשמים ואנחנו בנו אשר חובתנו לעבוד אותו באמונה שלימה, כבן העובד את אביו. וכך שמצאנו לדוד המלך שאמר "כי דיכתנו במקום תנאים ותכס עליינו בצלמות, אם שכחנו שם אלוקינו ונפרש כפיינו לא זו הלא אלוקים יחקו זאת כי עלייך הורגנו כל היום" והיינו דוגם המצב הנורא הזה של המזאות במקומות תנאים, נתונים למאכל פיהם וגם כאשר צלמות חכסה עני כל, הלא אלוקים יודע שלא שכחנו שם אלוקינו ולא פרשנו כפיינו לתלות ביטחוננו בכוחות זרים, אלא עלייך תלינו משענתנו וברצונך הגדל הורגנו על כבוד שמק כל היום. ואנו בעמדנו במצב שכזה עליינו לדעת כי ה' יתברך באהבתנו מעמידנו בנסיון גדול זה, ועלינו להתחזק להתגבר על הנסיון ולא לשכוח שם ה'".

נזכר זאת עם כל מה שקרה, נדע שהכל הוא בחמלה גדולה כאשר יסר איש את בנו, כמו שאמרנו בהתחלה שזהו כדי שלא נשכח את השיעית, זה הניסיון מהশמים שלא נשכח, אף שנראה כאילו זה משהו אחר וככיוול סיבות אחרות גורמות הכל נועד כדי שלא נשכח שהכל מהקב"ה. אנחנו לא נתלה בכוחות זרים, לא נתלה בכיפת הברזל ובדברים כאלו אלא בקב"ה, וזה ניסיון של הזמן הזה שיש דברים אחויים לתלות בהם, ולא תולים בהם, לא פרשנו כפנו לתלות ביטחוננו, אלא עלייך תלינו.

ושוב, לא לשכוח, יש דברים קשים, לא לשכוח שהכל מהקב"ה שמנסה אותנו כאשר יסר איש את בנו, והמטרה שנבוא להכיר שהכל מהקב"ה.

והדברים למעשה:

אנחנו צריכים להתחזק בידעו שהכל מהקב"ה, וכל הזמן הוא עושה לנו חסד, וזה שלא עשה חסד, עכשו נראה כך, אבל - כי לעולם חסדו.

צריכים להתחזק בביטחון, וכל אחד צריך לחשוב באמת להתחזק בתורה, ולהתחזק בתפילה, ורק על ידי זה יהיה הניצחון בסיפורא דשמייא.

והקב"ה יתן לנו את הכח. א. שייהי לנו את הבטחון שככל מה שקרה זהו מאת ה'. ב. 'הODO לה' כי טוב כי לעולם חסדו' לזכור שככל מה שקרה הוא חסד, להתחזק בידעו שהקב"ה עושה חסד כל הזמן והכל מatto ולחיוות עם הקב"ה בכל זה. ג. להתחזק בתורה בידעו שהוא מגנא ומצלא. ד. להתחזק בתפילה שיכולה לעוזר. ה. ובודאי שחייבים לצאת מההרגלים הרגילים, בלתי אפשרי שבחרור ישיבה היום יתנהג כמו שהיא בזמנים הרגילים זה לא זמן רגיל וצריך מסירות נפש מצידנו להראות לקב"ה שאנו תחתיו我们知道 בביטחון בו我们知道 לומדים תורה בצורה אחרת ומתפללים בצורה אחרת.

וודאי תבוא הישועה בס"ד ונוכל להיות שלמים ויראים ולא יהיה שום דבר רע לא לנו ולא אף אחד מכל ישראל.